

Wektor Zmian

30 sty 2015 11:18 Autor: Stanisław Kałamaga

WEKTOR ZMIAN – KOSZALIŃSKI PROGRAM WSPIERANIA WYCHODZENIA Z BEZDOMNOŚCI

Obszar wsparcia:

- Zatrudnienie i integracja społeczna

Rodzaj projektu:

- projekt innowacyjny

Realizator: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Koszalinie

Beneficjent: Gmina – Miasto Koszalin

Odbiorcy:

- Osoby bezdomne i zagrożone bezdomnością

Użytkownicy:

- Administracja rządowa
- Administracja samorządowa
- Instytucje pomocy i integracji społecznej
- Instytucje rynku pracy
- Podmioty ekonomii społecznej
- Szkoły
- Szpitale

Nazwa innowacyjnego rozwiązania: System wspierania wychodzenia z bezdomności, którego elementami są:

1. Narzędzia wraz z metodologią do badania socjodemograficznego populacji osób bezdomnych na terenie miasta
 2. Narzędzia wraz z metodologią do badania współpracy instytucjonalnej i jej ograniczeń,
 3. Narzędzia wraz z metodologią do badania obszarów niedoboru i zjawisk problemowych w obszarze pracy na rzecz osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością,
 4. Model systemu współpracy i wymiany informacji pomiędzy organizacjami i instytucjami pracującymi na rzecz osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością na terenie miasta oraz narzędzia zmierzające do minimalizacji zjawisk,
 5. Charakterystyka narzędzi wspierających proces wychodzenia z bezdomności:
- streetworking,
 - asystentura osoby bezdomnej i/lub zagrożonej bezdomnością,
 - hierarchizacja placówek i mieszkania treningowe.

Opis innowacyjnego rozwiązania:

Innowacyjność proponowanego rozwiązania w kontekście lokalnym związana jest z wprowadzeniem rozwiązań dotychczas niestosowanych w celu rozwiązywania problemów osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością.

Rozwiązanie odpowiada na problem braku badań i niemożności dostosowania udzielanej pomocy do rzeczywistych potrzeb osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością. Brak dokładnych badań ilościowych i jakościowych stanowi dużą barierę nie tylko w określeniu rzeczywistej skali zjawiska bezdomności oraz jego bezpośrednich przyczyn, ale też uniemożliwia przygotowanie form pomocy adekwatnych do rzeczywistych potrzeb osób bezdomnych oraz diagnozowania obszarów niedoboru wśród dostępnych już form wsparcia w celu poprawy ich skuteczności.

Proponowane rozwiązanie oferuje narzędzia do prowadzenia badań zjawiska bezdomności. Wpływa na zwiększenie i upowszechnienie pomocy systemowej świadczonej nie tylko przez ośrodki pomocy społecznej, ale przez instytucje i organizacje działające na rzecz osób bezdomnych. Ponadto systematyzuje przepływ informacji pomiędzy tymi instytucjami (dzięki nowemu modelowi współpracy). Zawiera także opisy przydatnych narzędzi do pracy z osobami bezdomnymi (np.: streetworking, asystentura osoby bezdomnej, hierarchizacja placówek i mieszkania treningowe.).

Kto może skorzystać:

Rozwiązanie skierowane jest do ośrodków pomocy społecznej oraz organizacji pozarządowych działających na rzecz osób bezdomnych. Ponadto instytucjami, które mogą uczestniczyć w koalicji na rzecz wspierania wychodzenia z bezdomności mogą być: instytucje w obszarze edukacji i rynku pracy (np. powiatowe urzędy pracy); w obszarze bezpieczeństwa publicznego (np. policja); w obszarze zdrowia (np. pogotowie ratunkowe) oraz w obszarze bezpieczeństwa mieszkalnictwa (np. spółdzielnie mieszkaniowe).

Innowacyjność:

Innowacyjność w wymiarze grupy docelowej przejawia się skierowaniem zindywidualizowanej oferty do grupy docelowej, dla której takiej oferty na chwilę obecną brak (asystowanie jako wsparcie procesu wychodzenia z bezdomności zarówno w kontekście Indywidualnego Programu Wychodzenia z Bezdomności, jak również zagrożenia bezdomnością czy docieranie do osób zamieszkujących na ulicy jako instrument pierwszego kontaktu, mający na celu minimalizowanie ryzyka utraty zdrowia i życia osób przebywających w szeroko rozumianej przestrzeni publicznej oraz minimalizowanie ryzyka społecznego).

Innowacyjność w wymiarze formy wsparcia polega na:

- wypracowaniu i zaimplementowaniu narzędzi pracy z osobami bezdomnymi (asystentura osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością, streetworkingu, hierarchizacja placówek i mieszkania treningowe),
- opracowaniu i wdrożeniu narzędzi i metodologii do badania bezdomności zarówno w obszarze problemu dotyczącego poszczególne osoby jak i w wymiarze współpracy instytucjonalnej,
- kompleksowości opracowanego systemu wspierania wychodzenia z bezdomności opierającego się na pozyskiwaniu i przepływie informacji oraz na aktualizowaniu dostępnych form pomocy świadczonej przez podmioty działających na rzecz osób bezdomnych zgodnie z uzyskanymi informacjami.

Skuteczność:

Na etapie ewaluacji rozwiązania wskazano, że wszystkie zaproponowane usługi należy ocenić jako wartościowe, pomocne i użyteczne z perspektywy osób bezdomnych oraz zagrożonych bezdomnością. Są też skuteczne i użyteczne z perspektywy pracowników zajmujących się wspieraniem tej grupy i stanowią bardzo pomocny mechanizm w zmniejszaniu skali lokalnych problemów społecznych. Ocena efektywności finansowej rozwiązania z perspektywy kosztów zaniechania jest bardzo wysoka. System ten powinien być wdrażany w praktyce w większych miastach na terenie kraju przez publiczne instytucje wraz z organizacjami pozarządowymi działającymi w obszarze problematyki bezdomności.

Elementy składowe (do zastosowania w praktyce):

- Narzędzia wraz z metodologią do badania socjodemograficznego populacji osób bezdomnych na terenie miasta.

Badanie populacji osób bezdomnych określa genezę i skalę bezdomności oraz zagrożenia bezdomnością w takich aspektach jak: płeć, wiek, wykształcenie, miejsce i forma przebywania, korzystanie z pomocy, strukturalne i jednostkowe przyczyny bezdomności, długość pozostawania osobą bezdomną, zdrowie, aktywność zawodowa osób bezdomnych oraz sytuacja mieszkaniowa. Utworzenie "portretu osób bezdomnych" stanowi punkt wyjścia dla dalszego monitorowania zjawiska bezdomności na badanym terenie.

- Narzędzia wraz z metodologią do badania współpracy instytucjonalnej i jej ograniczeń.

Celem badania jest uzyskanie pogłębionej i usystematyzowanej wiedzy na temat współpracy międzysektorowej w obszarze problematyki bezdomności na danym terenie. Narzędzia umożliwiają identyfikację kluczowych podmiotów odpowiedzialnych za rozwiązywanie problemu bezdomności i ich roli w systemie pomocy; ocenę stopnia synchronizacji działań partnerów; identyfikację ograniczeń, potencjału, zagrożeń i szans; służą przygotowaniu rekomendacji w zakresie współpracy międzysektorowej.

- Narzędzia wraz z metodologią do badania obszarów niedoboru i zjawisk problemowych w obszarze pracy na rzecz osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością.

Celem badania jest przeanalizowanie obszarów niedoboru i zjawisk problemowych w obszarze pracy na rzecz osób bezdomnych na danym terenie. Narzędzia umożliwiają uzyskanie wielowymiarowej, zobiektywizowanej diagnozy systemu rozwiązywania problemu bezdomności; identyfikację kluczowych interesariuszy odpowiedzialnych za rozwiązywanie problemu bezdomności; podniesienie wiedzy i uzyskanie informacji o efektywnym i skutecznym systemie polityki społecznej w sferze przeciwdziałania bezdomności; zwiększenie poziomu współpracy i integracji, wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy głównymi interesariuszami systemu pomocy ludziom bezdomnym i zagrożonym bezdomnością oraz pozwalają na przygotowanie rekomendacji w zakresie przeciwdziałania problemom i deficytom systemu pomocy ludziom bezdomnym i systemu rozwiązywania problemu bezdomności.

- Model systemu współpracy i wymiany informacji pomiędzy organizacjami i instytucjami pracującymi na rzecz osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością na terenie miasta oraz narzędzia zmierzające do minimalizacji zjawisk.

Model współpracy międzyinstytucjonalnej służy z jednej strony zindywidualizowaniu oferowanej pomocy osobom bezdomnym lub zagrożonym bezdomnością, z drugiej zaś wspomaga lidera tej współpracy w gromadzeniu i monitorowaniu danych ilościowych i jakościowych skali zjawiska bezdomności na terenie miasta. Model opiera się o narzędzia wspomagające pracę socjalną w zakresie streetworkingu i asystentury w 3 obszarach: prewencja, interwencja i integracja.

- Charakterystyka narzędzi wspierających proces wychodzenia z bezdomności.

Zawiera szczegółowy opis streetworkingu, asystentury osoby bezdomnej oraz hierarchizacji placówek i mieszkań treningowych. Streetworking jest formą pracy socjalnej, prowadzoną przez odpowiednio przeszkolonych pracowników na rzecz osób bezdomnych, pozostających poza systemem pomocy instytucjonalnej. Zadaniem streetworkera jest nawiązanie, podtrzymanie i rozwijanie kontaktu z osobami bezdomnymi, które nie przebywają w placówkach pomocy społecznej, oraz ścisła współpraca z instytucjami pomocowymi i służbami interwencyjnymi.

Asystowanie to metoda pracy z osobą bezdomną, oparta na wprowadzeniu indywidualnego towarzysza i doradcy, który

kompleksowo wspiera, motywuje i prowadzi osobę bezdomną przez cały proces reintegracji społecznej i zawodowej, nakierowany na osiągnięcie samodzielności życiowej poprzez pełen i trwały powrót do społeczeństwa, w sposób i w czasie dostosowanym do potrzeb osoby.

Hierarchizacja placówek służy zwiększeniu pomocy skierowanej do osób bezdomnych, która opiera się o swoistą drabinkę: ogrzewalnia; noclegownia; schronisko oraz mieszkania treningowe. System drabinkowy pomaga w dostosowaniu kierowania osób bezdomnych do placówek, zgodnie z ich możliwościami psychofizycznymi, motywacją do zmiany. Docelowo hierarchizacja placówek ma prowadzić do wyjścia aktywizowanych osób bezdomnych z placówki.

Załączniki

application/pdf

[Wektor zmian](#) [1]

KOSZALIŃSKI PROGRAM WSPIERANIA WYCHODZENIA Z BEZDOMNOŚCI

18.81 MB

https://projektrops.archiwum-wzp.pl/wektor-zmian?mobile_switch=standard